

Otroci z gore Napf 7+, ob razlagi staršev tudi 5+

pedagoško gradivo

avtorici Barbara Turk Niskač, Barbara Kelbl

kazalo

uvodna beseda	3
o filmu	3
filmografski podatki.....	3
zgodba.....	5
o avtorici	6
iz prve roke	6

zanimivosti o nastanku filma	7
film in kontekst	8
izhodišča za pogovor o filmu	9
mnogoterost otroštev in drugačnost	9
odnos med učenjem, igro in delom	9
prosti čas	11
odnos do narave in živali	11
materialne dobrine in vrednote	11
življenje nekoč in danes	12
izhodišča za pogovor o dokumentarnem filmu	13
dodatne dejavnosti.....	15

Kolofon | Otroci z gore Napf • Gradivo za učitelje in starše Kinobalon • Idejna zasnova: Petra Slatinšek, Barbara Kelbl • Uredila: Barbara Kelbl • Film in kontekst ter Izhodišča za pogovor o filmu: Barbara Turk Niskač • Izhodišča za pogovor o dokumentarnem filmu: Barbara Kelbl • Jezikovni pregled: Mojca Hudolin • Slikovno gradivo: Demiurg/arhiv Kinodvora • Izdal v elektronski obliki: Javni zavod Kinodvor, 2012 • Kinodvor dovoljuje in spodbuja nadaljnjo uporabo gradiva v filmsko-vzgojne namene. Veseli bomo vaših odzivov, poročil o uporabi, konkretnih učnih priprav na film, predlogov in pripomb. Gradivo je oblikovano kot pomoč staršem ali strokovnim delavcem v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Za vse druge uporabe nam pošljite pisno prošnjo na kinobalon@kinodvor.org.

uvodna beseda

Film **Otroci z gore Napf** ponuja otrokom možnost spoznavanja vrstnikov, ki živijo na območju redko naseljenega in odmaknjenege švicarskega visokogorja. Omogoča nam, da z otroki spregovorimo o življenju v različnih okoljih, izkušnji otroštva, pojmovanju igre, dela in prostega časa. Film je tudi sijajno izhodišče za spoznavanje in sprejemanje drugačnosti ter pogovor o tem, kaj družijo vrstnike po svetu, ne glede na okolje, iz katerega prihajajo. Otrokom, ki nastopajo v filmu, lahko pošljemo razglednico, ki jo boste našli v knjižici iz zbirke Kinobalon, št. 14: *Otroci z gore Napf*. Tudi sicer si pri pripravi na film pomagajmo s knjižico – v elektronski obliki jo boste našli na spletni strani (<http://www.kinodvor.org/kinobalon/knjizna-zbirka-kinobalon/>), otroci pa jo bodo prejeli na projekciji filma v Kinodvoru. Ob temah otroštva lahko ogled filma izkoristimo tudi za to, da se pogovorimo o različnih vrstah filmov, spoznamo dokumentarni film in njegove junake, morda pa nas spodbudi tudi k ustvarjanju in k temu, da filme o otroštvu v svoji okolici posnamemo sami.

o filmu

filmografski podatki

slovenski naslov **Otroci z gore Napf**

izvirni naslov **Die Kinder vom Napf**

država produkcije Švica

leto produkcije 2011

tehnični podatki DCP, barvni, 87 minut

jezik v nemščini (švicarska nemščina) s slovenskimi podnapisi

režija Alice Schmid

glasba Daniel Almada

zvok Alice Schimid

montaža Caterina Mona

nastopajoči otroci iz Napfa

producent Alice Schmid

distribucija Demiurg

festivali

Film je bil premierno prikazan na festivalu Berlinale 2012; bil je otvoritveni film v sekciji Generacije, ki je namenjena otrokom in mladim. Odtlej je bil predvajan na mnogih festivalih za otroke in mlade (Seul 2012, Bosco Chiesanuova Verona 2012, Locarno Film Festival 2012, Gilching, Fünf Seen Filmfestival 2012, Ludwigshafen, Festival des deutschen Films 2012, Schaffhausen Filmfestival 2012, Solothurner Filmtage 2012 ...). Izjemen obisk je doživel tudi v matični državi, kjer si ga je doslej ogledalo več kot 72.000 gledalcev.

zgodba

Šamponiranje krave, igranje z mucki, hranjenje kokoši, skrb za jelene, zaščita ovac pred volkovi, košnja trave, rokoborba, dirka s kolesi, petje, igranje harmonike, izdelava piškotov, folklorni ples – vse to počne petdeset otrok, ki živijo na gorskih kmetijah v osrčju Švice pri gori Napf. V šolo hodijo v vas Romoos, nekateri so od nje oddaljeni nekaj kilometrov, drugi živijo tudi 10 kilometrov od šole in se v dolino spuščajo z gorsko vlečnico. Njihova pot v šol gre včasih čez roznate travnike, drugič skozi globok sneg. Naučiti se morajo živeti v muhastih vremenskih pogojih in se izogniti nevihtnim strelam. Otroci se od očetov učijo tudi starodavne obrti kurjenja oglja, ki gorskim vasem prinaša dodaten zaslužek. V filmu se sprehodimo od ene kmetije do druge in skozi otroške oči izkusimo, kaj pomeni, če se iznenada pojavi volk, ali pa ko v domišljiji kragulj odnese kokoš. Alice Schmid je s kamero med otroki živela natanko leto dni in uspelo ji je portretirati pravi švicarski „Divji zahod“.

Podrobnejšo vsebino filma predstavljamo tudi v poglavjih *Film in kontekst* in *Izhodišča za pogovor o filmu*. Izbor izjav nastopajočih otrok iz filma si lahko preberemo v knjižici *Otroci z gore Napf*.

o avtorici

Dokumentarne filmske zgodbe Alice Schmid so vedno osredotočene na otroke širom sveta. Posnela je več filmov – o zlorabi otrok (**Say No**, 1993), o otrocih vojakih v Liberiji in Sierr Leone (**I Killed People**, 2000); v filmu **Every Drop for the Future** (1996) pa je spremljala bolivijsko deklico na njeni dvourni poti v šolo. V filmu **Letters to Grown-Ups** (1994) je predstavila življenje otrok na minskih poljih Kambodže. Film **Otroci z gore Napf** je njen prvi celovečerec, s katerim se je vrnila v Švico, na goro Napf, ki je epicenter njenih najzgodnejših izkušenj. Tam je nastal tudi njen prvi roman, *Dreizehn ist meine Zahl* (*Trinajst je moja številka*, 2011), literarna uspešnica, za katero je prejela tudi glavno nagrado na osrednji domači podelitvi literarnih priznanj.

iz prve roke

»Vedno sem si želela narediti film, povezan z goro Napf. Kraj me magično privlači. Tam imam staro kmetijo in le stežka preživim noč sama; strah me je. Po dvajsetih let snemanja v Afriki, Aziji in Južni Ameriki se mi je končno uspelo vrniti sem. S kamero sem delala 365 dni. In moji junaki so otroci z gore Napf.«

- Alice Schmid, režiserka

V knjižici *Otroci z gore Napf* (Zbirka Kinobalon, št. 14) si lahko preberete intervju z avtorico filma, Alice Schmid. V njem pripoveduje, zakaj rada snema filme o otrocih, kako je snemala ta film, na kakšen način je spoznavala otroke in kako so sodelovali pri snemanju; zaupa nam dve anekdoti s snemanja, pove pa tudi, kako je film všeč otrokom, ki so v njem nastopali.

Ob premieri filma v Kinodvoru, 6. oktobra 2012, so se nam pridružile tudi Alice Schmid in dve od nastopajočih deklet Carolin in Julie Vogel. Na spletu in v časopisih lahko poiščete članke in intervjuje z režiserko ter nastopajočima.

zanimivosti o nastanku filma

Gora Napf se nahaja v osrčju doline Entlebuch, ki je pod zaščito Unesca, v centralni Švici, med kantonoma Bern in Luzern. Gora je dostopna le peš ter predstavlja izvrstno razgledno točko na Bernske Alpe in hribovje, ob lepem vremenu pa je mogoče videti vse do gore Uetliberg pri Zürichu.

Režiserka Alice Schmid je film snemala vse leto: 365 dni je preživela z otroki, jih spremljala v šolo, pri domačem delu, se z njimi družila in pogovarjala. Posnela je 440 ur gradiva, iz katerega je v montaži nastala ura in pol filma.

V filmu nastopajo vsi otroci, ki živijo na gori Napf. Režiserka se je odločila, da bo vsakemu od njih posvetila košček časa, saj si vsi zaslužijo biti videni in slišani. Po predvajanjih na mednarodnih festivalih je film doživel izjemen obisk tudi v domačih kinematografih in otroci – kot pravi režiserka – so postali prave zvezde.

film in kontekst

Film **Otroci z gore Napf** prikazuje življenje otrok, ki je v marsičem podobno življenju njihovih vrstnikov pri nas. Hodijo v šolo, se učijo, prirejajo šolske predstave za starše, obiskujejo glasbeno šolo, judo, pomagajo staršem, predvsem pa se veliko igrajo. Hkrati pa je njihovo otroštvo v marsičem drugačno, saj ga določa geografsko in socialno okolje, v katerem odraščajo.

Film **Otroci z gore Napf** je posnet v osrčju Švice, v občini Romoos. Tam je v šolskem letu 2010/2011 vrtec obiskovalo 9 otrok, 53 jih je obiskovalo osnovno in 33 srednjo šolo. Gre za redko naseljeno pokrajino, ki se sooča z upadanjem števila prebivalcev: leta 1850 jih je bilo 1600, leta 2010 pa le še 697. Pokrajino večinoma prekrivajo gozdovi in agrikulturne površine, predvsem pašniki, saj se večina prebivalcev preživlja s kmetijstvom. Med starejšimi od 15 let jih ima večina dokončano le osnovno šolo (40 %) ali poklicno izobraževanje (28 %)¹.

Otroci, ki jih spoznamo v filmu, živijo po osamelih kmetijah in manjših zaselkih, ki se razprostirajo po hriboviti alpski pokrajini. Manjšo podružnično šolo obiskujejo peš ali kar z gondolo. Izhajajo iz družin, ki se pretežno preživljajo s kmetijstvom. Doma prisostvujejo delovnim procesom, v katere so vključeni starši, in jim po svojih močeh tudi pomagajo. Vidimo lahko, kako pomagajo postavljati ograde za živino, hranijo kokoši, pobirajo jajca, krešejo koso, kosijo travo, kuhajo oglje, delajo jabolčni sok in še bi lahko naštevali. Po drugi strani se okoli njih odvija veliko stvari, ki jih lahko opazujejo in jim prisostvujejo, na primer ko se skoti teliček, ko koljejo purane itd. Obkrožajo jih domače in divje živali ter kmetijski delovni stroji za strma pobočja. Prav narava je tista, ki daje njihovemu življenju poseben pečat. Vremenski pojavi, kot so nevihte, veter in snežni meteži ter divje živali, na primer volk, ki po okolišu mori drobnico, ali ptice plenilke, ki plenijo kokoši, burijo njihovo domišljijo. Tako kot vsi otroci najdejo čas za igro in druženje. Vozijo se s kolesi, gugajo se na gugalnicah, igrišče pa si pogosto poiščejo in ustvarijo kar sami – skačejo po balah sena ali se drsajo po pokošenem senu.

Film **Otroci z gore Napf** nazorno prikazuje, da se formalni (šola) in neformalni (družina) prostor socializacije ne izključujeta, temveč lahko uspešno sobivata in se prepletata. Otroci iz takšnega okolja lahko znanje in veščine, potrebne za življenje, črpajo iz obeh socializacijskih okolij ter tako rastejo v samostojne, aktivne, produktivne in inovativne posameznike.

¹ <http://www.romoos.ch/downloads/gp1007gb2012.pdf>.

izhodišča za pogovor o filmu

mnogoterost otroštev in drugačnost

Če skušamo film postaviti v širši družbeni kontekst, lahko začrtamo dve rdeči niti. Prva je mnogoterost otroštev. Otroci živijo v različnih okoljih in vprašamo se lahko, kako izkušnje v otroštvu pogojujejo različna geografska, kulturna, družbena in ekonomska okolja.

Z otroki se lahko pogovarjamo o tem, ali so tudi pri nas otroci, ki živijo podobno kot ti v filmu. V katerih predelih Slovenije živijo? V čem so si otroci, ki živijo v mestu, podobni in različni od tistih, ki živijo na deželi? Ali v Sloveniji imamo podeželske podružnične šole? Ali vemo, kje se nahajajo? Kako se pouk v podružničnih šolah razlikuje od drugih šol?

Izkušnje otrok iz manjših, podružničnih šol v Sloveniji si lahko preberemo tudi v knjižici *Otroci z gore Napf* iz Zbirke Kinobalon. Učence s podružničnih osnovnih šol Javorje (Koroška), Šmihel (Štajerska) in Rovtarske Žiberše (Notranjska) smo povprašali, kateri letni časi so jim najbolj všeč, ali pomagajo pri opravilih na kmetiji, o živalih, za katere skrbijo, o njihovi šoli, sošolcih in priljubljenih konjičkih v prostem času. V knjižici boste našli le del njihovih odgovorov in razmišljanj, v Kinobalonovem nabiralniku na spletni strani <http://www.kinodvor.org/kinobalon/kinobalonov-nabiralnik/> pa celoten zapis pogovorov.

odnos med učenjem, igro in delom

Druga rdeča nit, ki jo želimo izpostaviti, je odnos med izobraževanjem oz. učenjem (šolo), igro in delom. Ta tematika se navezuje tudi na druga, spodaj navedena izhodišča za pogovor.

Dandanes živimo v družbi, kjer starši in otroci večino časa preživijo v ločenih institucionaliziranih okoljih. Ob poudarjanju vloge izobrazbe in igre za otroke smo kar nekako pozabili na vlogo neformalnega učenja, na učne in socializacijske procese zunaj institucionalnih okvirjev, ki potekajo v vsakdanjem življenju. Navadno poudarjamo predvsem formalni način socializacije in učenja, ki temelji na didaktičnem pristopu, izvrševanju nalog, verbalnem poučevanju in razlaganju. Učenje z zgledom in učenje z očmi oziroma opazovanje, brez spraševanja in pojasnjevanja, se nam dandanes pogosto zdi nesmiselno in pasivno. Vendar to nikakor ni. Gaskins in Paradise² menita, da je učenje skozi opazovanje univerzalna strategija

² Gaskins, Suzanne in Ruth Paradise, »Learning through Observation in Daily Life«. V: Lancy, David, John Bock in Suzanne Gaskins (ur.), *The Anthropology of Learning in Childhood*. Walnut Creek, Lanham, New York, Toronto, Plymouth: Altamira Press, 2010, str. 85–118.

učenja v otroštvu, posebno vlogo pa igra v družbah, kjer otroci lahko redno, vsakodnevno prisostvujejo ekonomskemu in produkcijskemu svetu odraslih. Takšno učenje je povezano tudi z identiteto in z željo po pripadnosti. Ker otroci opazujejo družbene aktivnosti, ki so organsko pomembne za vso družino, so tudi notranje motivirani, da sodelujejo in s tem 'pripadajo' svoji skupnosti.

Ko govorimo o otroškem delu, je treba najprej ločiti delo v domačem okolju oziroma domače delo od zaposlovanja otrok. Pri slednjem gre predvsem za izkoriščanje otroške delovne sile, medtem ko lahko delu v domačem okolju poleg ekonomskih koristi pripišemo tudi številne vzgojne lastnosti (Nieuwenhuys v Chick 2010: 120)³, na primer privzganje vrednot, kot so odgovornost, delavnost, vztrajnost, sodelovanje, učenje družbenih ter spolnih vlog itd. Na Slovenskem je bilo na primer vse do 2. svetovne vojne značilno, da so kmečki otroci s svojim delom sodelovali v družinski ekonomiji. Zaradi tega je bila šola pogosto postavljena na drugi tir. Šele z modernizacijo kmetijstva ter s spremembo družbenih odnosov od štiridesetih let 20. stoletja dalje je šolanje dokončno postalo prioriteta otrok. Številni otroci po svetu pa se tudi dandanes še vedno od malih nog vključujejo v delovne procese znotraj družine. Gre predvsem za neindustrijske družbe, kjer otroci v tem kontekstu predstavljajo potencialno delovno silo. Do določene mere pa se tudi v informacijskih družbah, med kakršne prištevamo evropske, otroci v delovne procese še vedno vključujejo – predvsem v agrarnem okolju, kjer lahko opazujejo delo odraslih doma ter jim priložnostno pomagajo.

V enem izmed prizorov dva otroka grabita seno in ga nakladata na improvizirano prikolico, ki jo pelje tretji otrok s svojim plastičnim traktorjem. Vprašamo se lahko: ali se otroci v tem prizoru igrajo ali delajo? Lahko bi dejali, da opravljajo delo na svojevrsten in izviren način ter se ob tem hkrati tudi igrajo.

Z otroki se lahko pogovarjamo o tem, katera znanja in veščine pridobivajo v šoli in katera v krogu družine. Katere delovne procese lahko sami opazujejo v domačem okolju? Kakšne službe imajo njihovi starši, ali jih lahko opazujejo pri delu? Kaj otroci počnejo skupaj s starši,

³ Chick, Garry, »Work, Play, and Learning«. V: Lancy, David, John Bock in Suzanne Gaskins (ur.), *The Anthropology of Learning in Childhood*. Walnut Creek, Lanham, New York, Toronto, Plymouth: Altamira Press, 2010, str. 119–143.

kako skupaj preživljajo čas? Ali in kako otroci pomagajo staršem, ali imajo doma kakšne obveznosti? Kako jim lahko to znanje in veščine pomagajo kasneje v življenju?

prosti čas

Izhodišče za pogovor so lahko obšolske dejavnosti, hobiji in igra. Kaj otroci najraje počnejo po šoli? Pogovor se navezuje na prejšnjo temo. Izpostavili bi prostore za igro. Z otroki raziščemo, kje vse se lahko igramo. Ali se igramo samo na urejenih igriščih? Otroci pripovedujejo, kje se sami najraje igrajo, kje so se igrali med počitnicami. Ali za igro nujno potrebujemo igrače? Kako se igrajo otroci v mestih in na vasi? Kako se lahko igramo v naravi?

odnos do narave in živali

Otroci v filmu so obkroženi z domačimi živalmi: psi, kokoši, purani, krave, ovce, mačke ... Opazujejo lahko celoten cikel od skotitve do smrti. Otroci za živali tudi skrbijo: krmijo kokoši, pripravljajo seno za krmo itd. Živali za družine otrok niso le hišni ljubljenci, temveč tudi vir dohodka. Kljub temu otroci vzpostavijo čustveno vez z vsemi živalmi, kar se kaže v njihovi skrbi, ko po okolišu volk pleni ovce in ptice plenilke plenijo kokoši.

Z otroki se lahko pogovarjamo o tem, ali imajo tudi sami podobne izkušnje z živalmi. Kakšne živali imajo doma in kako skrbijo zanje?

V knjižici *Otroci z gore Napf* si lahko preberemo, kako smo ljudje udomačili različne domače živali: kokoš, purana, pujsa, govedo, ovce in prašiča.

materialne dobrine in vrednote

Otroci v filmu so redko prikazani z igračkami, pa vendar lahko predpostavljamo, da jim jih ne primanjkuje. Prav tako otrok v nobenem izmed prizorov ne vidimo ob računalniku ali televiziji, a smo prav tako lahko prepričani, da preživljajo svoj prosti čas tudi na ta način. Vendar pa je očitno, da je okolje oziroma narava tisto, kar otrokom pogosto predstavlja mikavnejši poligon za igro in preživljanje prostega časa.

Z otroki se pogovarjamo, kaj jim pomenijo igra in igrače. Katere igrače imajo najraje? Kakšna je vloga domišljije pri igranju? Kakšna je vloga domišljije pri kupljenih igračah ter pri igranju z naravnimi materiali? Kako se otroci igrajo doma in kako na počitnicah? Temo lahko navežemo

na vprašanja potrošništva in materializma. Kako si otroci predstavljajo dan brez igrač, brez računalnika ali televizije?

življenje nekoč in danes

Z otroki lahko spoznavamo, kako so otroštvo preživljali njihovi starši ter stari starši, s poudarkom na igri, igračah, vlogi šole, preživljanju prostega časa, pomoči in delu v družini. Pripovedi primerjamo z otroštvom danes.

izhodišča za pogovor o dokumentarnem filmu

Otroci z gore Napf so dokumentarni film. Z učenci se lahko pogovorimo o tej filmski vrsti. Kaj je dokumentarni film? V čem se razlikuje od igranega? O čem vse dokumentarni filmi pripovedujejo? Kakšne dokumentarne filme poznamo in gledamo?

V knjižici *Otroci z gore Napf* si lahko skupaj preberemo več o dokumentarnem filmu in njegovih junakih. Preberimo tudi intervju z režiserko Alice Schmid, ki pripoveduje o tem, zakaj in kako snema dokumentarne filme.

Na spletu si lahko ogledamo tudi odlomke filmov, ki so omenjeni v knjižici:

Nanook s severa (**Nanook of the North**, Robert Flaherty, 1922). Mnogi teoretiki ga štejejo za »prvi« dokumentarni film. John Grierson je namreč prav ob tem filmu utemeljil izraz »dokumentarni« in ob njem opredelil osnovne značilnosti in izhodišča te zvrsti. Film prikazuje življenje Inuita Nanooka in njegove družine na skrajnem severu Kanade. Javno je dostopen na spletni strani: <http://archive.org/details/PhantasmagoriaTheater-NanookOfTheNorth1922752>, ogledamo pa si ga lahko tudi v Slovenski kinoteki.

Biti in imeti (**Être et Avoir**, Nicolas Philibert, 2002). Napovednik filma si lahko ogledamo na: http://www.youtube.com/watch?v=MufD7WEe_yI.

Na morje! (**Alamar**, Pedro González-Rubio, 2009). Ta dokumentarni film je na voljo tudi za šolske ogled v programu Kinobalon, več o njem si lahko preberemo v pedagoškem gradivu (http://www.kinodvor.org/media/na_morje_pg.pdf), napovednik pa si lahko ogledamo na spletni strani: <http://www.kinodvor.org/spored/arhiv/alar-27148/>.

Bonobo Beni (**Bonobos**, Alan Tixier, 2009). Tudi ta film je del šolske ponudbe Kinodvora, več o njem izvemo iz pedagoškega gradiva (http://www.kinodvor.org/media/bonobo_beni_pg.pdf), za otroke pa je na voljo knjižica *Bonobo Beni* iz Zbirke Kinobalon (<http://www.kinodvor.org/media/beni-web.pdf>), v kateri skozi pripoved in igrarije izvedo več o opicah bonobo, o njihovih sorodnicah šimpanzih v ljubljanskem živalskem vrtu, o Kongu ... Odlomek iz filma si lahko ogledamo na: <http://www.kinodvor.org/spored/bonobos-32192/>.

Več o slovenskem dokumentarnem filmu **Peterka: leto odločitve** (2002) režiserja Vlada Škafarja lahko izvemo na spletni strani producenta filma:

http://www.gustavfilm.si/sl/predstave/peterka_leto_odlocitve/.

S starejšimi učenci si pogledjmo odlomek iz glasbenega dokumentarnega filma **V letu hip hopa** (Boris Petković, 2011). Film je na voljo tudi za šolske ogledе v Kinodvoru – pedagoško gradivo najdemo na: http://www.kinodvor.org/media/v_letu_hip-hopa_pg.pdf. Film so si ogledali tudi učenci OŠ Valentina Vodnika in navdihnil jih je za pisanje lastnih rap-pesmi. Njihove odzive si lahko preberemo na: <http://www.kinodvor.org/kinobalon/kinobalonov-nabiralnik/v-letu-hip-hopa-rimamo-tudi-mi/>.

Več o filmu **Starejša sestra Punam (Starija sestra Punam, 2009)** si lahko preberemo na spletni strani ustvarjalcev, Luciana in Nataše Muntean: <http://www.lunamdocs.com/>.

Pri obravnavi dokumentarnega filma si lahko pomagamo tudi s pedagoškim gradivom *Dokumentarni film*, ki smo ga pripravili ob predvajanju štirih dokumentarnih filmov na Festivalu Kino Otok 2011 (http://www.kinodvor.org/media/dokumentarni_film_pg.pdf).

dodatne dejavnosti

Ob ogledu filma priporočamo **pogovor z Barbaro Turk Niskač** o vsebini in doživljanju filma ter o temah otroštva, ki so izpostavljene tudi v tem gradivu.

Priporočamo tudi obisk delavnice v Živalskem vrtu v Ljubljani, na kateri bodo otroci filmsko izkustvo lahko nadgradili z neposrednim srečanjem z domačimi živalmi:

Dogodivščina z živalmi v ZOO Ljubljana: Dotik za domači stik

Spoznajte vseh naših 11 avtohtonih pasem domačih živali: pobožajte velikega krško-poljskega prašiča, prišepnite na uho lipicancu, pogledjte, kako štajerska kokoš vali jajca in kdo vse nam je stoletja dajal mleko in volno. Program je del projekta Švicarski prispevki – Izobraževalna kmetija v ZOO Ljubljana.

Otroci lahko v šoli ali doma poglobijo izkušnjo ogleda filma ob pomoči **knjižice *Otroci z gore Napf***, ki jo brezplačno prejmejo na projekciji, v elektronski obliki pa je dostopna tudi na naši spletni strani (<http://www.kinodvor.org/kinobalon/knjizna-zbirka-kinobalon/>). Kot smo že navajali sproti, knjižica vsebuje predstavitev filma, zapis pripovedke o *Devici iz Enzilocha*, o kateri pripovedujejo tudi otroci v filmu, intervju z režiserko filma Alice Schmid, izbor izjav nastopajočih otrok v filmu, razlago dokumentarnega filma, njegovih lastnosti, vrst, postopkov in spodbudo k ustvarjanju dokumentarcev, ki jih lahko naredijo tudi otroci sami; zapis o življenju otrok na slovenskem podeželju ter kratke modrosti otrok s podružničnih šol v Sloveniji, ki živijo v podobnem okolju kot otroci iz filma. Izvemo tudi, kako smo ljudje udomačevali živali, ki danes živijo z nami na kmetijah, in se poigramo z uganko – skrivalnico, v kateri se skrivajo kmečka orodja.

Obiščemo lahko spletno stran šole v Romoosu: <http://www.schule-romoos.ch.vu/>, ki jo obiskujejo otroci iz filma. Lahko jim pošljemo pozdrave in naše vtise o filmu. **Razglednico z naslovom šole v Romoosu** boste našli na zadnji strani knjižice *Otroci z gore Napf*. Tudi mi smo navezali stik z njimi in pravijo, da bodo veseli odzivov.

